

[Hanne Severinsen]

Når fru Dorte Bennedsen nævner konsensuskonferencen, så vil jeg sige, at noget af det, der virkelig gjorde indtryk på mig, var den beskrivelse, der var af lerede markers drænvands nitratinghold. Der var overhovedet ingen sammenhæng mellem den fantastiske stigning, der havde været i kunstgødningsforbruget, og så hvad der egentlig var i drænvandet, og det skyldes selvfølgelig, at i sådanne områder er der ikke noget udvaskningsproblem for kunstgødning – i hvert fald ikke hvis man er en ordentlig landmand.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Der var to ganske interessante betragtninger i fru Hanne Severinsens svar til mig. Fru Hanne Severinsen tog ikke stilling til det, jeg spurgte om, nemlig miljøministerens konstatering af, at landbruget ikke når udvaskningsmålene i dag, i 1992 eller i år 2000.

Fru Hanne Severinsen sagde: Vent nu bare til efteråret, da bliver vi nemlig alle sammen meget klogere, så har vi nemlig haft sådan en fin konsensuskonference, som vi havde dengang i foråret 1987, og det gik jo så herligt.

Jeg vil gerne have lov at citere fra redegørelsens side 7, hvor det fremgår, at samlet gælder – står der i det tredje nye afsnit på side 7 – at de foreløbige vurderinger sandsynliggør, at den revision af den samlede kvælstofbalance for året 1985, der kan gennemføres til efteråret 1990, ikke afgørende vil ændre grundlaget for vandmiljøplanen.

Jamen så er vi jo altså derhenne, hvor vi faktisk har fået at vide, at det, vi får at vide, ikke vil forrykke noget afgørende i den situation, vi står i, hvilket også klart fremgår af miljøministerens redegørelse.

Så vil jeg gerne sige tak, fordi man gerne må diskutere kunstgødningsafgift. Det er jeg glad for, for det har Landbrugsraadets præsident, H. O. A. Kjeldsen, jo allerede erkendt den 12. maj i et interview med miljøministeren i dagbladet Holstebro. Kjeldsen siger: »Jeg vil bestemt ikke afvise at diskutere kunstgødningsafgift«. Han tvivler dog på, om det har nogen effekt på landbruget. Men det væsentlige er indrømmelsen af, at kunstgødningsafgiftsdiskussionen skal med i billedet.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Hanne Severinsen endnu en gang: er det også Venstres

holdning, at kunstgødningsafgiftsdiskussionen hører med i diskussionen om de styringsmidler, som miljøministeren noget summarisk omtaler i redegørelsen?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg synes da, det er godt, at fru Hanne Severinsen ved konsensuskonferencen havde en oplevelse, der gjorde indtryk, da hun fik beskrevet forholdene i vore lerede marker, men nu består Danmark jo altså af andet end lerede marker. Det var heller ikke det, jeg spurgte hende om.

Jeg spurgte fru Hanne Severinsen om, hvordan hun forholdt sig til konklusionen fra de eksperter, der peger på tre muligheder i forbindelse med det, som de siger vi bør koncentrere os om, nemlig anvendelsen af gødningen. Og mulighederne var, skal jeg repetere: afgifter, kvoter eller en kombination af afgifter og kvoter. Det kan være mere interessant at høre om end fru Hanne Severinsens oplevelser omkring lerede marker.

Formanden:

Så er der en kort bemærkning til fru Hanne Severinsen, og derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til hr. Leif Hermann vil jeg svare ved at fortsætte med at læse på side 7; der står nemlig: Sagen drejer sig hermed om de grundlæggende mål og midler i vandmiljøplanens landbrugsdel. Det er det, som vi skal have diskuteret de næste år. Det er de grundlæggende mål og midler.

Med hensyn til kunstgødningsdiskussionen vil jeg sige, at man kan da diskutere alt muligt. Jeg mener bare, det er en lidt akademisk diskussion, for hvis det, der er formålet, er at få en mindre udvaskning i rodzonen, så tror jeg ikke på det mål. Det kan jo være, der er nogle, der tror noget andet, men jeg er temmelig overbevist om, at det vil virke som en ekstraskat, og det vil det, som jeg sagde, fordi kunstgødningsforbruget er et uelastisk forbrug, så det vil bare være noget, man lægger oveni.